

HUCURAT HAREKETİ

Hucurat Hareketi Aylık E-Dergi - Sosyal Medya: @hucurathareketi

Sayı:4 (Mart'2025)

Basın tarihinin en korkunç katliamına maruz kalan Gazzeli Gazeteciler

Neden Hedefler?

Hakikatlerin ortaya çıkmasını engellemek isteyen İsrail, tam bir gazeteci düşmanı...

Saraybosna

Sayfa:11

Ümmet coğrafyamızın önemli adreslerinden Bosna-Hersek'in başkenti Saraybosna'dayız

Söyleşi

Eczacı
Hande Nur
Duman ile
Hilal Takmaz'ın
söyleşi Sayfa:9

FOTO MUHABİR SAİD EBU NEBHAN

Anadolu Ajansı'nın Gazze'deki serbest kameramanı Said Ebu Nebhan, Gazeteciler Günü'nde İsrail askerlerinin keskin nişancı silahıyla hedef aldığı saldırıda hayatını kaybetti. Ebu Nebhan, 25 yaşında, evli ve bir çocuk babasıydı. Ebu Nebhan'ın hayatını kaybetmesiyle, İsrail ordusunun 7 Ekim 2023'ten bu yana Gazze'ye düzenlediği saldırılarda öldürülen gazeteci sayısı 203 oldu.

15
HUCURAT HAREKETİ

Çünkü gazeteciler...

İsrail'in Gazze'ye yönelik saldırılarında öldürülen çok sayıda Filistinli yazar, gazeteci ve fotoğrafçı, bu soykırımın dehşetini görmemizi ve hissetmemizi sağlamaya kararlılar ve sonunda katillerin söylediği yalanları boşa çıkarıyorlar. Savaş zamanında yazmak ve fotoğraf çekmek direniş eylemleridir, inanç eylemleridir. Çocukların çığlıklarını, annelerin kederli feryatlarını, verilen mücadeleyi ve insanlıklarının aşağılanması karşısında kazanılan zaferi bizlere aktarırlar. İşte bu yüzden yazarlar, fotoğrafçılar ve gazeteciler savaşta işgalciler tarafından yok edilmek üzere hedef alınıyorlar. Onlar yalanları ifşa ederler. Mezarlarından bile katilleri kınarlar. İsrail'in Gazze'de onlarca gazeteciyi, Filistinli şair ve yazarı öldürmesinin nedeni budur. Gazze'deki gazeteciler, yazarlar ve

fotoğrafçılar İsrail tarafından kasıtlı olarak hedef alınıyor ve sinekler gibi öldürülüyorlar.

Atıf Ebu Seyf'in "Gazze Soykırım Günlükleri" isimli eserinden alıntıdır.

(2)

Gazze'de Gazeteci Olmak

Eyüp Güzel

Günlük hayatlarında sürekli şahit olduklarına rağmen Gazze'de gazetecilik yapabilme azminde olmak, anlaşılması gereken bir husus. Bir çoğumuz tarafından ıskalanmış bu konunun ne kadar önemli olduğu, İsrail'in gazetecilere olan tutumundan anlaşılabilir. Gazetecilerin çalıştıkları binaların bombardımanla yerle bir edilmesi, kurdukları geçici çadırlara İHA'larla gözetlenerek ateş edilmesi, araçlarıyla seyahat halindeyken hedef alınması günlük hayatlarında şahit olduklarından bazıları. Tüm bunlar Gazze gibi yerlerde neler olduğunu dünya halklarının anlamasını engelleme gayretidir. Gazetecilerin hedef seçilmesi hem bu sebeple hem de genç gazetecilerin yetişmemesini sağlamak amacıyla caydırıcı bir baskı kurmaktır.

Gazze'deki gazetecilerin işleri sadece haber vermek olmadı, aynı zamanda günlük hayatın içerisinde yaşanan o acı olayları dünyaya görünür kılmak oldu. İsrail, Filistin'deki gazetecileri hedef alması elbette ilk kez değil. Fakat sadece 7 Ekim'den sonra onlarca gazeteci aileleriyle birlikte katledildiler. Gazze'de İsrail'in kara saldırıları ve hava bombardımanlarında aylarca süren açlık ve soğuğa rağmen korkunç gecelere katlandılar. Onlarcası işlerini yaptıkları için öldürüldüler. Normal şartlarda başlığındaki ve yeleğindeki PRESS yazısı onlar için bir güvence olması gerekiyor iken Gazze'de hedef işlevi görüyor. Gazze'de gazetecilik yapıp ta telefonla veya kısa mesajlarla "bu işi bırak" tehdidi almayan kimse yoktur.

HUCURAT HAREKETİ

Önce katlettiler. Sonra "biz vurmadık Filistinli gruplar vurdu" dediler. Yalanları ortaya çıkınca bu sefer "Gazetecinin çatışma bölgesinde işi ne?" sözleriyle yalanlarının üstünü örttüler. Gazeteci Şirin Ebu Akile'nin haberini 7.sayfada okuyabilirsiniz.

Gazze'den Kalbimi Kıran Görüntüler

Mohammed R. Mahawish, Gazze'de yaşayan
Filistinli bir gazetecinin kaleminden...

Ahmed, 32, inşaat işçisi (Cibaliye kampı):

Eylem : Ebeveynlerini bulmak için 5 kilometre koştu.
Zaman : Ateşkes ilan edildikten bir saat sonra

"Bunu hiç düşünmedim. Ben sadece koştum. Beynim yetişmeden bacaklarım hareket etmeye başladı. Annemi kapıda canlı halde görünce dizlerimin üzerine çöktüm. Elinde süpürge vardı, sanki sıradan bir Salı günümüş gibi molozları süpürüyordu. Yakaladım onu, on dakika bırakmadım. Savaştan önce insanlara evler inşa ediyordum. Bugün, benimkini yeniden inşa edebileceğimi bile bilmiyorum."

Mariam, 45, öğretmen (Beyt Hanun):

Eylem : Evinin yıkıntıları arasında yürüyor, çocuklarının oyuncaklarının parçalarını topluyordu.
Zaman : Ateşkesin ilanından 3 saat sonra.

"Oğlumun oyuncak arabasını beton molozlarının altında buldum. Çok kırılmıştı ama ben onu altın gibi tuttum. Kazmaya devam ettim: resimler, bir fincan çay, gelinliğim. Her parça sanki benim bir parçam gibiydi. Ama ağlamadım. "Kazmaya devam ettim."

Youssef, 17, öğrenci (Gazze Şehri):

Eylem : Geçici bir yardım dağıtım noktasında saatlerce kuyrukta bekledi.
Zaman : Ertesi gün.

"İki gündür bir şey yememiştim. Midem kendini yiyordu. Sonunda un torbasını elime aldığımda onu küçük kardeşimmiş gibi kucakladım. Eve koştum, annem sokakta ekmek yapıyordu. Soğumasını bile beklemedik. Yurt dışında üniversite okumak istiyordum. Şimdiki hayalim ise doyurucu bir öğün yemek."

Gençler tıpkı bir gazeteci gibi okuyup araştırmalıdır

Filistin'in işgali sadece coğrafi bir işgal olarak gerçekleşmedi. Aynı zamanda zihinsel işgalin de farkına varılmalıdır.

İlk ayeti, ilk emri "Oku" olan ümmetin çocukları, gençleri Filistin mücadelesini okumadan anlayamayacak ve gerçek bir savunma ortaya koyamayacaklardır.

Kutsalımız olan Mescid-i Aksa'nın işgali önce zihinlerde başladı. Algı yönetimleri ile zihinler ne yazık ki başarılı bir şekilde işgal edildi.

Gençler fotoğraf çekmeyi, cümle kurmayı, video içerikler üretebilmeyi, sosyal medyayı öğrenmeli ve bunun bir mücadele alanı olduğunu farketmelidir.

Gazzenin şehit yazarlarından Refaat Alareer'i Meslektaşı ve öğrencisi Mohammed R Mhawish anlatıyor

Gazze'deki yüzlerce gazeteci, akademisyen, sanatçı ve yazar onun yokluğunun yasını tutarken, birçok kişi onun ruhunu canlı tutmaya çalışırken öldürüldü.

İsrail'in Refaat Alareer'i öldürmesinden on ay sonra, yokluğunun ağırlığı her gün üzerime çöküyor. Adı hâlâ çok canlı. O benim için sadece bir yazar, bir şair değil çok daha fazlasıydı. Yazdığım makaleler bazen batı medyasında yayınlandığında bana mesaj atıp **"Hikâyen orada gök gürültüsü yapıyor"** derdi. Kelimeleri benim için elektrik yüklüydü. Yazılarıma gelen tehdit ve saldırıları ona gösterdiğimde **"kötü insanların aklında olduğunda"** der ve eklerdi: **"iyi insanlar için yeterince şey yaptığını o zaman anlarsın."**

Filistin'in her zaman bir hikâyeden öte olduğunu söylerdi. Sözleri işgal altındaki hayata karşı bir umut ve meydan okuma kaynağıydı. Bir gün birlikte Gazze kıyısında buluşmuştuk. Bana **"birlikte bir kitap yazsak? Gazze'den, Gazze hakkında kurgusal olmayan bir şey?"** dedi. Doğru mu duydum diye soruyu ben ona sorarak tekrarladım. Benden kendisiyle bir kitap yazmamı istedi! Fikir, güzel olduğu kadar cüretkâr da görünüyordu. Filistinli yazarlar, sanatçılar, düşünürler gibi sesleri bir araya getirmemizi önerdi; her biri burada var olmanın, üretmenin ve direnmenin ne anlama geldiğine dair hikayeler payla şacaktı. Saatlerce konuştuk, kahve yudumlarırken fikirleri hari talandırdık. Genç yazarlara nasıl rehberlik edebileceğimizi, onların seslerinin önemini, hikayelerinin ablu kayı aşma gücüne sahip olduğunu nasıl gösterebileceğimizi

O gün Refaat bana, **"bilgi İsrail'in en büyük düşmanıdır ve farkındalık İsrail'in en çok nefret ettiği ve korktuğu düşmandır."** demişti. O an planlarımızın İsrail tarafından kesintiye uğrayacağını, bir daha bir araya gelip bunu detaylandırma şansımız olmayacağını bilmiyordum. Savaşın devam etmesinden bu yana Refaat, İsrail'in saldırganlıklarına rağmen Gazze lilerin günlük hayatta kalma mücadelelerini belgelemek için sosyal medya ve makalelerine yöneldi. Halkın katlandığı vahşeti sarsılmaz bir cesaret ve belagatle kayda geçirdi. Sözleri küresel ilgi gördü, dünyanın dört bir yanından dijital destek ve dayanışma çekti. Bana düzenli mesaj atıyordu bazen yazar arkadaşlarımızla birlikte, korkuya ya da isteksizliğe yenilmeden hikayelerimizi dünyaya anlatmaya devam etmemiz için bizi teşvik ediyordu. Onunla en son ölümünden birkaç gün önce konuşmuştum.

O gün söylediği bir şey beni her şeyden daha derinden etkiledi: **"Davamız ölmeye değer olsa da, düşmanlarımızı en çok rahatsız eden şey yaşama ısrarımızdır. Bunu unutma, Muhammed."** Dedi.

Uluslararası toplumun suç ortaklığının zirvede olduğu bir zamanda, Refaat yazmaya ve konuşmaya cesaret etti. Ve bunun için öldürüldü. Onur ve özgürlük içinde yaşamayı talep ettiği için öldürülmesi, İsrail'in propagan- da ettiği gibi onu suçlu değil, bir kahraman yapar.

Ailesinden edindiğim bilgilere göre Refaat öldürülmesinden bir gün önce İsrail ordusundan bir tehdit telefonu aldı. Onun öldürülmesi, ailem ve ben içerideyken kendi evimin hedef alınmasından sadece bir gün sonra gerçekleşti. Zaten fiziksel bir acı içerisindeydim ve onun ölüm haberi acımı daha da ağırlaştırdı.

Refaat'in her zaman teşvik ettiği gibi hikayelerimizi anlatmaya devam etmeliyiz: gerçeği söylemek, yazmak. Peki sürekli tehdit altında haber yapmaya nasıl devam edeceğiz? Korkuyla, sürekli hedef gösterilmeyle nasıl başa çıkacağız? Parçalanmış ve şehri kaplayan cesetlerin kokusu altında yazıyoruz.

Refaat Alareer

Gazzeli gazeteciler basın tarihinin en korkunç katliamına maruz kaldı

202

7 Ekim 2023'ten bu yana

Bu infografik AA'dan Omar Zaghloul tarafından 10.01.2025 tarihinde hazırlandı

İsrail'in Gazze'ye saldırılarında 202 gazeteci hayatını kaybetti. Medya kuruluşlarının ekseriyeti bu vahşeti görmezden geldi.

SOSYAL MEDYADA DA BASKI VAR

Filistin'li gazetecilerin ne işgalci İsrail tarafından ne de destekçisi (veya patronu) ABD tarafından katledilmesi asla yeterli görülüyor. Sosyal medyada da karartma, erişim engeli, hesapları kapatma gibi türlü baskılar ARSIZ bir şekilde devam yaşıyor. ABD merkezli facebook, instagram, twitter (x) ve youtube gibi sosyal medya platformlarında yasaklanmalara maruz kalanların sayısı net bilinmiyor. Şu bir gerçek savaş sadece coğrafi olarak Gazze ile sınırlı değil. Gazeteci katliamları ile beraber sosyal medyada da kendini gösteriyor.

Yeri gelmişken bilgilendirmede fayda var. Birçok kişisel veya kurumsal sosyal medya hesapları kapatıldığı gibi Hucurat Hareketi'de bu tahammülsüzlükten nasibini aldı. Hucurat Hareketi'nin youtube hesabı hiçbir uyarı yapılmaksızın şirket yöneticileri tarafından kapatıldı. Instagram hesabı ise kısıtlamalara maruz bırakılarak takipçileri bilinçli bir şekilde sürekli düşürülüyor.

Gazeteci Şirin Ebu Akile

Aynı zamanda ABD vatandaşı olan gazeteci Şirin Ebu Akile, İsrail askerleri tarafından gazetecilik yaptığı sırada vurularak öldürüldü. İşgal yönetimi suçu önce inkar edip Filistinli grupların vurduğunu iddia etti. Fakat olayın öyle olmadığı kanıtlarıyla ortaya çıkınca bu sefer "gazetecinin çatışma sahasında ne işi var?" şeklinde açıklamalarda kendilerini savundular. Nasıl olsa Batı medyası İsrail'in yalanlarının peşine düşmüyordu.

1971 Kudüs doğumlu olan Gazeteci Şirin, Hıristiyan bir ailenin çocuğuydu. 51 yaşında (11 Mayıs 2022) tarihinde İsrail askerleri tarafından uzun namlulu silahla (keskin nişancı) tarafından vurularak katledildi.

Dünya kendisini "Filistin'in sesi" olarak tanıdı.

İsrail askerleri Batı Şeria'daki Cenin mülteci kampına silahlı baskın düzenlediğinde o ve beraberindeki 2 gazeteci arkadaşıyla beraber baskın ve saldırıların olduğu bölgeye gitti. Üzerinde gazeteci olduğunu ifade eden PRESS yazılı çelik yelek ve çelik başlıklarını giydiler. İlk kurşunlar yanındaki gazeteci arkadaşının omuzuna isabet etti. Daha sonraki kurşunlar ise Şirin Ebu Akile'nin başına isabet etti. İsrail askerlerinin olay yerine gelen ambulansları bir süre beklettiği öğrenildi.

Şirin Ebu Akile, görevde olduğu süre boyunca İsrail'in Filistin üzerindeki işgalinin tüm dünyaya duyurulmasında büyük bir özveriyle çalıştı. Öyle ki katledilmeden önce de "yerleşimci" denilen sivil gaspçılar tarafından defalarca kez tacizlere, baskılara ve şiddete maruz kalmıştı.

CENAZESİNE BİLE SALDIRDILAR

Kendisinin cenaze töreni tüm yasaklamalara ve engellemelere rağmen büyük bir kalabalık tarafından kaldırıldı. İsrail polisi, kalabalığa saldırmış ve tabutu omuzlar üzerinden yere düşürmüştü. Polisin saldırısında plastik mermi ve sersemletici bombalar kullanılmıştı.

AKİLE: "BEN KUDÜS'ÜN KIZIYIM"

Gazetecilik görevini yaptığı sırada İsrail askerlerinin kurşunlarıyla başından vurularak katledilen Şirin Ebu Akile'nin şu sözleri hafızalarda kaldı: "Ben Kudüs kızuyım... ve Kudüs üzgün"

KUDÜS VUSLATI

Neyyo Yılmaz

Hangi kapıyı çaldıysam, senden
ötesi açılmadı...
Hangi yola yürüdüysen, senden
bereketlisi nasip olmadı...
Hangi yöne döndüysen,
sendin tek doğru yön...

Söyle bana, ey şehirlerin şahı...
Ey ömrümün en güzel anı...
Senden kalsam ve dursa ya ömrüm...
Sana adansa ya, şu senden öte kıymeti
olmayan canım...

Ey Aksa'm, anne kokum...
Yine, yeniden gelsem ve otursam doya doya,
şükürünü eda edemediğim Bâbürrahme'de...
Saatlerce ağlasam ve şükürünü eda etsem...
Gelsem ve günlerce bağrında yatsam...
Sana yine gelsem ve sen, anneden öte en
güzel anne'sin desem...

Ve ben sana hasretim, ben senin dışında her
yerde gurbetteyim desem...
Sen ey kalbimin sekineti, beni bağrına
bassan ve kabul etsen...
Etrafındaki melekler benim de adımları ansa...
Oradaki bereketli bir taş misali, bir kedi, senin
toprağın ve can veren suyun gibi benim de
bir kıymetim olsa...

Burak Mescidi'nde prangalarımın kurtulsam
ve orada ömrümün geri kalanıyla sana
sımsıkı bağlasam gönül bağımı da...
Girsem Kible Mescidi'ne ve
saatlerce kalksam...
Ansam orada secde izi olan
tüm efendilerimizi ve onlar hatırına beni
daha sıkı bağrına bassan...
Koşsam avlunda, küçük bir çocuk misali...
Dinlensem gölgende, ömrümün son demlerini
senden başka yerde geçirmek istemeyen
yaşlı bir teyze misali...

Ve uçsam sonsuz ufuklarına,
Sidretü'l-Müntehâ'ya kadar çıksam...
Senden tadına varsam sonsuz özgürlüğün...
Cennet kokusunu doya doya çeksem içime, Nebî
Kubbesi'nde...
Meryem Köşesi'nde dinlensem
ve sana adansam...

Sana zeytinyağım ömrüm olsa,
kalemim olsa, hitabım olsa...
Sana zeytinyağım, bir ömür boyu hizmetine
adanmış bir canım olsa, dua niyetine kabul olan..

Açar mısın şu fakire sonsuz mucizelerini,
zenginliklerini, güzelliklerini, ey kalbimin sarısı...
Kalan ömrüme nasip olmuş en güzel rüyam...
En özel duam...
Ben sana hasret,
ben sana vurgun,
ben vuslatına aç...

Sosyal medya hesaplarımız

@hucurathareketi

Dergimizin bu sayısında İstanbul'da Eczacılık yapan Hande Nur Duman ile söyleşide bulduk. Kendisi 2011'de İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi mezunu ve 13 yıldır Beylikdüzü'nde kendi eczanesinde sağlık hizmetlerinde bulunuyor. İş hayatının yanı sıra sivil toplum kuruluşlarında gönüllülük esaslı faaliyetler yapıyor. Sarmaşık İyilik Hareketi ismiyle küçük bir topluluğu var. Bilhassa Suriye için yardım çalışmaları ve bölge ziyaretleri gibi faaliyetlerde bulunuyor. Kudüs dertlisi konuğumuz evli ve 3 çocuk annesi. Söyleşimizi keyifle okuyacağınızdan eminiz. Şimdi sorularımızla ve cevaplarıyla sizleri konuğumuzla baş başa bırakıyoruz.

Editör: Hilal Takmaz

Ecz.Hande Nur Duman ile

Biz sizi eczanenizde İsrail destekçisi firmaların ürünlerine uyguladığınız boykot kararınızla tanıdık. Allah öncelikle razı olsun. Filistin meselesini ilk ne zaman ve nasıl duydunuz?

Küçük yaşlarımdan itibaren Müslümanların farklı coğrafyalarda maruz kaldıkları zulümlere dair haberlere kulak dolgunluğu düzeyinde aşınaydım. Yaşım büyüdükçe her sene Ramazan ayında Gazze'nin düzenli olarak saldırıya uğradığını idrak ettim. 2010'da yaşanan elim Mavi Marmara olayı bir milat oldu benim için. O sene ben üniversite öğrencisiydim. Aylarca fakülte önünde Beyazıt meydanında protesto eylemleri devam etti. O protesto gösterilerine sadece katılmakla yetinmiyordum o meydan ruhu beni okuyup araştırmaya teşvik ediyordu. Bu yüzden yürüyüş ve protesto eylemlerini genç nesilde farkındalık uyandırması açısından çok önemsiyorum ve ailemle birlikte elimden geldiğince katılmaya çalışıyorum.

Beytülmakdis'e ilk ziyaretiniz ne zaman oldu? Ayrıca Kudüs'ü tercih sebebiniz neydi?

İlk kez 2023 Mayıs'ında gitmek nasip oldu ama öncesinde yıllarca hep bir özlem vardı hep hayalini kuruyordum.

İlk yurtdışına çıkış deneyimimi herkesin tehlikeli gördüğü bir coğrafyaya 3 küçük çocuk ile gerçekleştirmek biraz sıra dışı karşılandı. Ancak ben kendime ve eşime şart koşmuştum, yurtdışına çıkarsak ilk gideceğimiz yer Kudüs olmalı diye. Oraya karşı bir ödev, borç ve mesuliyet hissediyordum ve bunun için oraya gitmekten başka yapabileceğim bir şey olmadığını anlamıştım. Ancak gerçekten bunun bir nasip meselesi olduğuna kani oldum çünkü pasaport ve diğer hazırlıklarımızı yapmamıza rağmen uzunca bir süre çeşitli aksaklıklardan dolayı ilk ziyaretimizi ertelemek durumunda kaldık. Bu sene de hiç planlamadığım bir zaman diliminde 2 defa üst üste gitme şansım olunca bu kanaatim pekişti.

Beytülmakdis ve Mescid-i Aksâ denince aklınıza ilk gelen üç kelime nedir?

Bereket, Kur'an ve onur. Bereket, çünkü gerçek manada Aksâ bereketi diye bir şey var. Bir kere öyle çok ikramla karşılıyorsunuz ki o zor şartlarda yaşayan insanlar tarafından ilk bereketi ikramlarla hissediyorsunuz.

Kur'an, çünkü orada insanların yaşayışı daima Kur'an ile. Her bir köşede ya okuyan ya hıfzedenler var. Onur, çünkü gerçekten dik duruşuna olduğunu ve mescidin ne pahasına olursa olsun sahip çıkılması gereken bir emanet olduğu bilincini Aksâ'nın murabıtlarında görüyoruz

Beytülmakdis'te hiç unutamadığınız an hangisi?

İlk seferimizde bir akşam vakti varmıştık Mescid-i Aksâ'nın avlusuna. Kubbetu's Sahra'yı ilk kez gören çocuklarımın "Anne burası gerçekmi?" deyişleri çok tatlı bir anıdır benim için. Ardından büyük kızımın (o zaman 9 yaşındaydı) "Burada her şey çok güzel, tek kötü şey şu bayraklar (İsrail paçavraları), onun yerine Türk bayrağı olsaydı keşke" deyişi hep hatırımdadır.

Beytülmakdis'e gittikten sonra sizde neler değişti?

Bunun gerçekliğini nasıl ifade edebilirim bilmiyorum ama en önemli değişim hayatıma her yönden bereket gelmiş olması. Bir kere çok güzel insanlar tanıdım bu yolda. Gönlünü Aksâ'ya vermiş insanlar daima tatlı dilli, güler yüzlü, yardımsever, daima çalışkan ve gayretli. Arkadaş çevrem böyle insanların hayatıma girmesiyle bereketlendi. İşlerimiz görünüşte artmış olmasa da kazancımızın daha fazla hayırlara vesile olduğuna şahit olduk. Üzerimdeki en önemli değişimin ise korkularımdan sıyrılmak olduğunu söyleyebilirim. Kendini bilen bir cesaret içimi doldurdu. Orada yaşanan hayata tanık olduktan sonra burada hakkında endişe ettiğim şeyler gözümde oldukça küçüldü. Daha kararlı adımlar atabilmeme vesile oldu.

Beytülmakdis'le ilgili bir hayalinizi sorsak?

Beytülmakdis ile ilgili pek çoğumuzun en büyük hayali özgür Mescid-i Aksâ'da namaz kılmaktır. Özelde ise benim bir çocuk şenliği hayalim var. Türkiye'den, Kudüs'ten ve Gazze'den çocukların kimseden çekinip korkmadan bir araya gelip doyasıya eğlendikleri bir şenlik hayal ediyorum.

Beytülmakdis'i hatırlatan en sevdiğiniz şiir ya da ezgi?

Merhum Nuri Pakdil'in meşhur "Anneler ve Kudüsler" şiiri benim için de çok özeldir. Ezgi olarak ise Ömer Karaoğlu'nun "Gökyüzü Depremi"ni çok severim.

Beytülmakdis'e evlatlarınızla birlikte gittiniz. Çocuklarıyla gitmek isteyen ailelere tavsiyeleriniz nelerdir?

Öncelikle çocukları ile gitme isteği duyan ailelere çevrelerinden gelecek eleştiri veya olumsuz senaryolara kulaklarını kapamalarını ve verdikleri karardan dolayı kendileriyle gurur duymalarını söylemeliyim. Zira evet bilmeyenlerin sandığı gibi tehlikeli bir yolculuk değil ancak hem maddi hem fiziksel meşakkatinin olduğu da bir gerçek. Şu an seyahatler sadece turlar aracılığıyla ve Ürdün üzerinden gerçekleşiyor, uçuş saatleri nedeniyle sınır kapılarının açık olduğu vakte denk gelemezseniz Ürdün'de gece konaklamak durumunda kalabilirsiniz. Ürdün'den karayolu ile sınırı geçip birkaç saatlik yolculuktan ve yoldaki ziyaret duraklarına uğradıktan sonra Kudüs'e varırsunuz. Sınır kontrollerinde süreçler çeşitli nedenlerle uzayabiliyor, sabırlı olmak gerek. Çocukları bu bekleyişlerde sıkılmadan oyalayabilecekleri kitap, oyuncak yanınıza almanız gerek. Aynı zamanda bolca atıştırmalık kuruyemiş, meyve, kurabiye de yanınızda mutlaka bulundurun. Kudüs'e vardığınızda otelden Mescid-i Aksâ'ya her gidişinizde en iyi ihtimalle 20 dakika kadar yürümeniz gerekecek. Küçük çocuk ve bebekli ailelerin puset ile gelmelerini tavsiye ederim. İklim sıcak ve eski şehrin yolları bir çocuğun yorulup kucak isteyebileceği nitelikte. Tüm ziyaret noktalarına uğramak isterseniz günde 30 bin adıma yaklaşan yürüyüşleriniz olacaktır. İklim değişikliği ve fiziksel performans artışı sizi ve çocuklarınızı bir miktar bitkinleştirebilir, tedbir yanınıza alacağınız ilaçlarınızın haricinde günlük vitamin ve bağışıklık takviyesi almanız orada kaldığınız süreyi daha rahat geçirmenize yardımcı olur. Yol, yolculuk her zaman meşakkattir. Ama orada yaşayacağınız her türlü meşakkate seve seve ve içtenlikle katlanıyorsunuz.

Bosna-Hersek

E-Dergimizin Mart sayısı için kolları sıvadığımızda önceden planlı olmayan bir seyahat programında bulduk kendimizi. Bosna-Hersek'in başkenti Saraybosna'ya 4 günlük bir seyahat programı gerçekleştirdik ve orada Filistin'in izlerini merak ettik. İşte aldığımız notlar...

Alperenler Tekkesi giriş yolu

Bosna-Hersek'in başkenti Saraybosna'ya gittiğimde Ramazan-ı Şerif'e sayılı günler kalmış ve şehir merkezinde Ramazan hazırlıkları başlamıştı. İstanbul'dan ani bir kararla Bosna'ya gitmek için yola çıktığımda ülke hakkında çok fazla bilgim yoktu. Özellikle Filistin/Gazze duyarlılığı konusunda duruşunu, hassasiyetini çok merak ediyordum. Üzerime "Ebu Ubeyde ve Mescid-i Aksa" tasarımlı swiçsort giyip öyle yola çıktım. Yanıma ayrıca "Kudüs" tasarımlı tişörtümü, kefiyemi ve sırt çantamı da aldım.

Yol arkadaşım ise hem Kudüs, hem umre hem de Afrika/Çad yolculuğu yapmış olduğum Sakarya'dan Ahmet Zahit Dizdar ile Ali Dikmen idi. Onlar daha önce gittikleri için tecrübeliydiler.

Saraybosna'nın en merkezi yeri olan Başıçarşıya'ya vardığımızda şaşkınlık, heyecan ve mutluluk sardı beni. Çünkü yollarda, köprülerde, esnafın vitrinlerinde, dükkanların içinde Filistin bayrakları vardı bolca. Hatta duvarlarda grafitiler...

Şehirde Filistin'e olan duyarlılık direk kendini hissettiriyordu.

1992-1995 arasında 4 yıla yakın süren savaşın izleri aradan 30 yıl geçmesine rağmen halen duruyodu. Binalar mermi izleriyle delik teşikti. Sırp ve Hırvatların Boşnak müslümanlara Avrupa destekli katliamları binalardaki roket ve mermi izleriyle teşhir ediliyor. Bosna-Hersek bi tarafı Avrupa bi tarafıyla da Osmanlıdır. Hem Avrupa'yı hem Osmanlıyı görebiliyorsunuz. Bosna'da Müslümanlara maruz kaldıkları katliamların sebebini sordum: "Müslüman olduğumuz" için dediler. Avrupa'da Müslüman bir ülkeye tahammül yok.

Gazze'de yaşananları anlamada Bosna Müslümanları hiç zorlanmamışlar. Siyonist katliam ile Sırp katliamı arasındaki benzerliğin farkındalar.

Bosnalı Müslümanlar Filistin'e olan ilgilerini, desteklerini açık bir şekilde belli ederken, Sırp ve Hırvatlarda ise tam tersi bir pozisyon bulunuyor. Sırp, Hırvat ve İsrail dostluğu aşık.

Gazze'de İsrail soykırımının başladığı ilk aylarda Saraybosna içerisinde yaşayan Yahudiler şehrin bazı yerlerine İsrail ile Bosna bayrağını asmışlar ve "beraberiz" mesajları vermişler. Bu durum Saraybosna'daki Boşnak Müslümanları öfkelenmiştir. Asıl on afişler ve bayrakların her biri tek tek yırtılmış ve şehir merkezinde mitingler düzenlenmiş. Şehirde yaşayan arsız yahudilerin o provokatörlükleri başarısızlıkla sonuçlanmış ve yerle bir edilmiş. Bu yüzden Boşnak Müslümanlar, dükkanlarına, şehrin caddelerine, binalara, köprülere ya Filistin bayraklarını asmışlar ya da sprey boyalarla Filistin'e destek mesajları yazmışlar. Bir de İsrail ürünlerine boykot çalışmalarına başlamışlar.

Eyüp Güzel

Harun Hodzić

Saraybosna

Bosna savaşında ordu komutanıydı ve emri altındaki mücahitlerle beraber Sırp işgalcilere karşı Saraybosna'nın düşmemesi için savaştı. Kendisiyle yapmış olduğumuz birkaç saatlik sohbetimiz sırasında savaş sırasında başından geçen bir hadiseyi şu sözlerle aktardı:

Sırpların konuşlandığı cephede idik. Saraybosna'ya girmeye çalışıyorlardı. O sırada tek başımaydım ve kendimi gizleyecek tek bir ağaç vardı. Ben iri yapıyım fakat ağaç çok cılızdi. Sırp askerlerin beni görmemeleri mümkün değildi ama yine de saklanacak başka hiçbir şeyim yoktu. O an Yasin suresinin 9. Ayetini okumaya başladım. O ayetin meali **"Onların önlerinden bir set, arkalarından da bir set çektik, böylece gözlerini perdeledik; onlar artık göremezler."** Şeklindedir. Sırp lar önüme kadar geldiler ve beni göremediler. Onlar gittikten sonra kendi cephe hattımıza geçip şükür secdesi yaptım. Dedesi Çanakkale savaşında şehid olan Komutan Harun, Saraybosna cephesinde sırp lar karşı gösterdiği başarıdan dolayı kendisini ziyarete gelen Aliye İzzetbegoviç'i o tarihte boynunda Filistin kefiyesi ile karşılamıştı. Komutan Harun'a Gazze'yi sorduk ve şu ifadelere yer verdi:

"Saraybosna halkı olarak bizler Gazze'de yaşananları çok iyi anlayabiliyoruz. Çünkü benzer bir durumla karşılaştık. Gazze'de çok insan yaşamını yitirdiyse de İsrail'in o yenilmezlik söylemi yıkıldı. İsrail çok güçlü ve yenilmez algısının balon olduğu ortaya çıktı. Aynı zamanda sürekli kullandıkları Holokost gibi bir bahaneyi de artık eskisi gibi kullanamıyorlar. Herkes onların ne olduklarını çok iyi anladı. Hamas bu savaş kazanmıştır. Gazze halkı büyük bir imtihan verdi. Biz Bosna savaşında burada asker askere savaştık. Ama Gazze'de hava saldırısı yapıldı. Bosna savaşında hava saldırısına çok şükür maruz kalmadık. Saldırgan sırp ların öyle bir imkânı yoktu çünkü. Ama Gazze halkı ağır bombardımana tabi tutuldu. Ne yazık ki Gazze halkı yalnız bırakıldı. Gazzeli mücahitler silah desteği alamadılar. Bosna savaşında biz birçok ülkeden destek gördük. Bize bir şekilde destek geliyordu. Düşünün ki İran ve Suudi Arabistan gibi ülkeler bile Bosna konusunda aynı saftaydı. Gazze'yi desteklemek boynumuzun borcudur."

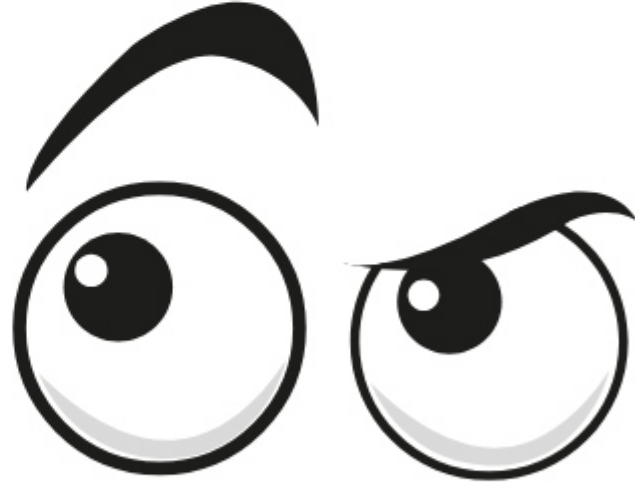
İmran Beçar / Saraybosna

Rehberlik yapan İmran kardeşimiz Bosna savaşı yıllarında çocuktu. Saraybosna'daki Filistin/Gazze duyarlılığı ile ilgili görüşlerini sorduk ve şu ifadelere yer verdi:

"Gazze'ye yönelik İsrail soykırımının başladığı ilk zamanlar Saraybosna'da yaşayan Yahudiler büyük bir provokasyona imza atılar. Kendi evlerinin pencerelerine ve şehrin bazı yerlerine İsrail ile Bosna-Hersek bayraklarını astılar ve bazı yerlere de "İsrail ile kardeşiz" yazılı pankartlar astılar.

Biz Boşnak Müslümanlar olarak tepki gösterdik. Yahudilerin o yaptıkları halkımızı rahatsız edip tahrik etmişti. Gösteriler düzenlendi buralarda. Hatta o gösterilere burada Yahudi asıllı bir hanım belediye başkanı vardı o bile katılmıştı. Tepkilerimiz çığ gibi büyüdü burada. O yüzden herkes kendi iş yerine kendi sokağına Filistin bayraklarını astı. Yahudi nüfusu Saraybosna'da az ama onlar Sırp ve Hırvatlarla aynı saftalar. İsrail'in yanındalar yani."

Saraybosna'da Yahudi kurnazlığı ters tepti

Gazze'de İsrail soykırımının başladığı ilk aylarda Saraybosna'da yaşayan Yahudi nüfus kurnazlık ve tahrik peşindeydi. Şehrin bazı yerlerine Bosna bayrağı ile bayrak paçavrası olan İsrail bez parçasını yanyana astılar ve "Bosna ile İsrail kardeş" algısını şehirde yaymaya çalıştılar.

Ancak bu kurnazlık Boşnak müslümanları öfkелendirdi. Asılan o İsrail bez parçaları Bosna bayraklarının yanından sökülüp çöpe atıldı. Bununla da yetinmeyen Bosnalı Müslüman esnaflar caddelelere, dükkanlarının vitrinlerine Filistin bayrakları astılar.

Sadece başını okşadım ve **"bu sert bakışlar da nedir?"** diye sordum.

"Senden önce patilerimi seven biri vardı, patilerimi hep kana boyadı, temizlemeden de gitti! Senin de elinde kan var mı yok mu ona bakıyorum" dedi.

Anlamadığımı anlayınca devam etti:

"Elindeki poşette boykot markaları vardı. Her ürün bir damla kan akıtıyordu ellerinden. O görmedi, çünkü 'zalime meyletmeyin, yoksa ateş size de dokunur' ayetinden habersizdi." dedi.

"Yok yok, ben karıncanın taşıdığı bir damla suyla patilerini temizlemeye geldim." dedim.

Güvenini kırmışlar biraz ama olsun, biz iyi anlaştık: **"bu temkinli gözlerini hatıra olarak çekebilir miyim?"** dedim ve şimdi de sizlere sunuyorum :)

"Yok efendim boykot markaları neden alıyorlar ülkeye?"

"Hayırdır Pamuk hanım, yine ne mırıldanıyorsun sinirli sinirli" diye sorunca, zaten ifadesinden taşan sinir ile başladı miyavlamaya:

"İnsanlar hep mi böyleydi?" diye sordu.

"Nasıllar mıydı?"

"Hani siz meleklerden dahi üstündünüz. Sizi bizden ayıran özelliğiniz aklınızı kullanıyor oluşunuzdu?" diye sorunca afalladım tabi. Ve devam etti:

"Mesela Müslümanlar alkol tüketmiyor değil mi?" diye sordu.

"Yaani, hassasiyet sahibi olanlar, evet alkolden sakınırlar" dedim.

"Ama yollarda, köşe başlarındaki büfelerde görüyorum. Sırf ülkeye gelmiş tüh ya e içelim o zaman mı? diyorsunuz" diye sorunca kalakaldım öylece...

Zekâ pırlıtısına bak sen :)

Pınar Demirel / Siirt

RUHUMLA GAZZE'DE BİR GECE

Evi topladım, çocuklar uyudu, ben de uykuya dalabilmek için yatağa geçtim. Uyku tutmuyor bir türlü. Gazze haberlerine bi bakayım... Normalde her gece gün içinde yaşadığım iyi veya kötü ne varsa kapının önüne koyar, yarı ölüm hali olan uykuya öyle geçerim. Öyle ya! Ya onlar beni ya ben onları bırakacağım... Kapının önüne koyamadığım tek şey var ruhumda Gazze...!

Gece uykumda gündüz kalbimde. Ruhumla Gazze'ye yolculuk ediyorum. Kapatıyorum gözlerimi bedenim yatağımda, ruhum ise Gazze'de. Gece zifiri karanlık, dışarıda yağmur, bir yer yokmu ki girip bekleyeyim. İslanmayayım bu yağmurda hava da çok soğuk. Tam yer ararken bir bakıyorum ki, küçük bir çocuk. 10-12 yaşlarında. Benim küçük kızım Erva kadar. Bebek kardeşini susturmaya çalışıyor. Öbür iki kardeşi de aç. Ayakları çıplak üzerleri incecik. Az önce üşüyen yağmurda islanmayayım diye yer arayan ben, ahhh ben...

Yaklaşık "ver oğlum ben bakayım belki susar" diyorum. Gözlerime bakıyor çocuk. İsrail'in bir mermisi çocuğun gözlelerinden benim gözlerime geliyor. Kör olmuyorum ama artık gözlerim eskisi gibi değil. İçine o çocuğun yoğunluğunu elemi alıyor gözlerim ve gidiyorum. Daha fazla kalamıyorum. Her yer enkaz, insanlar enkazın başında. Ne mi yapıyorlar? Benimki de soru işte. Sevdiklerini kurtarmaya çalışıyorlar. Gözlerimle beraber şuurumu az önce kızım Erva'nın yanında olan o çocuğun yanında bırakıyorum. İstemsizce kızım Erva'yı koyuyorum onun yerine... Olmuyor ki koyamıyorum. Ne yapar nasıl baş eder. Sonra Hasbinallah ve ni'mel vekil sesiyle irkiliyorum. Poşetin içine ne koyuyor o adam; Hasbinallah ve ni'mel vekil diyor. Demiyor aslında tüm azalarıyla haykırıyor.

Gazze bu sesle inliyor. Poşeti gösteriyor içine kızının kolunu ve bacağını bulup koymuş. Gençcikmiş kızı daha 18'inde. Elinde ona aldığı bileklikten tanıyor kızını. Bakıyorum... Aklıma birden 19'undaki kızım Ebrar geliyor. Oda çok sever bileklik kullanmayı. Her gece uyumadan önce gidip Ayetel kürsi okurum üzerlerine bol bol dua eder öyle geçerim uyumaya.

Allah'ım onları büyütürken, bilerek veya bilmeyerek yaptığım yanlışlıkları ve hataları affet. Benim açtığım her yarayı rahmetinle doldur. O yaralara her baktıklarında senin rahmetini ve seni görsünler. Sonra cesaretimi toplayıp göz ucuyla poşete bakıyorum. Kızın bilekliği, kanlar içinde kolu ve babasının gözleri... İsrail'den bir bomba geliyor gözlerime. Bir sesle irkildi herkes. Yakın bir yere bomba attılar herhalde. İrkiliyorum. Hava aydınlanmak üzere.

Ruhumla Gazze'de bir gece... Sadece bir gece. Orda ne var korkarak yaklaşıyorum. İnsanlar toplanmış. Az önce atılan bomba buraya gelmiş demek ki, yaralılar var. Rim'in dedesi değilmi O. Evet evet ta kendisi. Yaralı adam son nefesini veriyor sanki. Rim'in dedesi elini tutmuş şehadet getirmesi için yardım ediyor, dua ediyor. Adamın öbür tarafındaki karısı, yanında iki tane küçük çocuk da yara almış. Onlar da şoktan ve soğuktan donup kalmışlar. Bir çığlıkla inliyor Gazze... Binlerce çığlıkla... Adam şehadet getiriyor, emaneti teslim ediyor. Kadın çığlık atıyor. Kahrol İsrail, El kahhar isminle kahret Allah'ım. Rim'in dedesi, ahhh Rim'in dedesi... Kadına teselli veriyor. Gazze yine inliyor. Hasbinallah ve ni'mel vekil. Rim'in dedesi çocuklara sarılıyor. Rim'e sarılır gibi. Dualar okuyor. Yaklaşıyorum; bir bomba daha atılıyor gözlerime. Rim'in dedesi gözlerime bakıyor. İsrail'in bombaları, Rim'in dedesinin gözlerindeki emanetin sahibine teslimiyeti. Azıcık o teslimiyetten nasiplenmek için gözlerine bakıyorum. Olmuyor... Az önce şehadet getiren adama bakıyorum. Eşimin yaşlarında. Eşim geliyor aklıma. Tartışınca içimin yandığı eşim... Uykuya dalmıştı az önce.

GECEYİ BU SATIRLARLA TAMAMLADIKTAN SONRA SABAH...

Yaş 30'lara varınca bir uyanış başladı bende. Ölü ruhum uyanışa geçiverdi. Günlük 21 besmele ve bir bardak suyu Allah'ın bana verdiği benle başbaşalara çevirdim. Maksat kendimi dinlemek ve bugün nasılsın sorusunu Allah'ın bana verdiği bene sormaktı. Çocuklar okula gidince haftada bir de olsa nasılsın diye sorar oldum kulluğuma...

Yaş şimdi 35. Çocuklar yine okulda. Kulluğuma nasılsın diye sorarken yine sen geldin kalbime Ey Kudüs, ey Gazze... Öyle ya ahirette hesap defterimin bir sayfası da sensin. Yokluyorum kendimi,

kalbimi, ruhumu. Günlerdir devam eden soykırımın şehri Gazze'deyim ruhumla. Bugün kulluğumla nasılsın Gazze diye sormaya geldim. Benimki de soru işte nasılsın Gazze?

Sokakta güzel bir telaş var. Bu telaş bu neşe ne ki acaba? Biz ruhumuzda aman eşimle tartıştık, aman çocuklar şöyle yaptı telaşının içindeyken, bu kadar karamsarken, bu tatlı telaşta ne ey Gazze!.. İki genç evleniyor. Öylesine sade bir o kadar görkemli bir düğünle. Bizde düğünlerde beğenilmeyen eşya ve balayında gidilecek yer telaşı varken bu ne şimdi. İki genç evleniyor Gazze sokaklarında. Evleri çadır, iş yok, ev yok, araba yok, yok yok yok... Sahi niye evleniyor bu gençler? Yaklaşım sorayım? Demeden yanlarında onlara dua edip nasihat eden anne ve babaları var. İslam davasının soyunu sizin soyunuzdan devam ettirsin Allah... Öyle ya yıllardır süren bu savaşa asker lazım. Soramıyorum boğazıma düğümleiyor soru. Nasılsın Gazze?...

Boğazım düğüm düğüm Gazze'de yürüyorum. Bir harabe yığını camlar kırık içeriden sesler geliyor. Başımı uzatıyorum; sehpanın üzerine örtü koymuş evin hatunu üzerine enkazdan çıkardığı çiçeklerini... Yere kilim sermiş hevesle. Harabeyi çevirmiş umut bahçesine. İçeri girip sorsam mı? Evin hanımına; nasılsın? diye soramıyorum. Boğazım düğüm düğüm çıkıyorum oradan. Soramıyorum. Nasıl sorabilirim ki... Nasılsın? Gazze...! Alacağım cevap utandırır beni. Yerin dibine girerim ama burası Gazze. Yerin dibini bile hak etmek lazım burada. Hak edecek yürek nerde?

Soramıyorum sana ey Gazze! Hele kulluğumla hiç soramıyorum. Sen tüm dünyaya umudu, iyiliği bu kadar yansıtırken ben sana nasılsın diyemiyorum diyemem. Sen çok iyisin Gazze... Umut dolu her zerren. Hasbinallah ve n'imel vekil diyorsun daha ne olsun!... Sen yorgunsun Gazze... Bir o kadar umutlu... O yüzden soramam sana. Nasılsın? diyemem. Demeye yüzüm yok. Boğazımda bir düğüm daha ve ayaklarımda Gazze'de atacak bir adımım bile yok. Utancımın ayaklarımı hissetmiyorum. Ben eve gidiyorum Gazze eve. Bir nasılsın bile diyemediğim için affet beni ey Gazze!

BİLMECE

- 1)
Namaz kılariken dönerim ona
Örtülüdür siyahla
Kalbimin incisi
Karedir şekli
- 2)
Ziyaret etmek için Peygamberimi
Özleyince cennet bahçesini
Koşarım yeşil örtülü Mescidi ne
Kavuşurum Peygamberimin kabrine
- 3)
Sarıdır kubbesi
Üzerinde yazar Yasin suresi
Rengarenk gövdesi
Kendine çeker herkesi
- 4)
Mescid-i Aksa'nın güneyi
Gridir kubbesi
İçindedir Selahaddin minberi
Manzarasıdır sarı kubbeli

Hazırlayan:
Rümeysa Özen
Samsun

Cevaplar:
1) Kâbe/Mescid-i Haram 2) Mescid-i Nebevi
3) Kubbetus Sahra 4) Kible Mescidi

Etkili olan boykota devam edilmeli

Gazze savaşı ve İsrail'in uyguladığı soykırım Gazze sınırları içerisinde kalmıyor. Uluslararası şirketler İsrail'e verdikleri destekle savaşın ve soykırımın bir parçası oldular. Müslümanlar veya Müslüman olmayıp tamamen insani reflekslerle o markaları boykot edenler de Gazze direnişinin bir parçası oldular. Herkes savaştaki rolünü, tarafını belirliyor bir bakıma.

BOYKOT

Gazze'de 15 ayın ardından yapılan ateşkese rağmen İsrail'e destek veren uluslararası şirketlere yönelik boykot kampanyaları sürüyor. O şirketler için acı verici olan boykot, Starbucuks, KFC, Pizza Hut, McDonald's, Carrefour, Pepsi ve Coca-Cola gibi şirketleri endişelendiriyor.

Boykot kampanyası başta Türkiye olmak üzere dünya çapında uygulanır oldu. On yıllar içerisinde İsrail ürünlerine karşı boykot sürekli uygulanmış fakat hem uzun soluklu olamamış hem de yaygınlaşmamıştı. Gazze savaşı ile boykot ilk kez bu kadar uzun soluklu oldu ve geniş bir halk kitlesinde karşılık buldu.

Ulusal Markalar Endeksi'nin (NBI) son raporuna göre dünyanın birçok yerinde "İsrail'de üretildi" etiketli ürünlerin reddediliyor ve bu durum İsrail ihracatına ciddi zararlar veriyor.

Starbucks CEO'su Brian Niccol, geçtiğimiz şubat ayının ortalarında Birleşik Arap Emirlikleri'ne yaptığı ziyaret sırasında düzenlenen bir etkinlikte, boykot nedeniyle şirketin dünya çapında kâr ve gelirleri üzerindeki olumsuz etkisini kabul ederek boykotun sonlandırılması çağrısında bulundu. Bununla da yetinmeyerek Starbucks'un İsrail'in savaşını desteklediği iddialarını inkâr etti.

Türkiye'de uygulanan boykot sonucu ağır bir mali krizle karşı karşıya kalan KFC ve Pizza Hut şirketleri kapandı. Bu şirketler Türkiye'deki franchise anlaşmalarını feshedip 537 şubesinin kapandığını duyurdu.

Carrefour süpermarket zinciri, işgal ordusuna verdiği destek nedeniyle halk tarafından yoğun bir boykot kampanyasıyla karşı karşıya kalması üzerine Ürdün ve Amman'da kapılarını kapattılar. Diğer Arap ülkelerindeki faaliyetlerini de azaltma kararı aldılar. Fransız şirketi olan Carrefour, müşterilerini ikna edemediği için İsrail'e olan desteğinin bedelini ödemek zorunda kaldı.

Orta Doğu ve Kuzey Afrika'nın en büyük restoran işletmecisi olan Americana Restaurant, soykırım suçlarına verdiği destek nedeniyle ürün ve şubelerine boykot uygulandı. Şubat ayında şirket tarafından yapılan açıklamada 2024'te %39 oranında kâr kaybına uğradığını bildirdi.

Pepsi ve Coca-Cola gibi milyon dolarlar harcayan reklam kampanyalarına rağmen boykot ediliyor. Meşrubat ürünlerinde yerel içeceklerin başarısı da o şirketlere olan boykotu derinleştirdi.

Gazze'de ateşkes sağlanmış olabilir ama Batı Şeria'da on binlerce Filistinli, işgalci İsrail tarafından yerlerinden ediliyor, yüzlercesi öldürülüyor.

İşte bu yüzden İsrail var olduğu sürece boykot artık hem İslâmi hem de insâni bir duruştur ve terk edilmemeli.

Bu makale için middleeastmonitor.com sitesinden faydalanılmıştır.

24 Mart 2025 Pazartesi

E-Dergimizin anakonusu Filistinli gazeteciler olan Mart sayımızı tamamlamak üzere olduğumuz sırada Gazze'den 2 gazetecinin daha İsraililer tarafından katledildiği haberi ulaştı.

Şehid edilen Husam Shabat'ın ekibi ve son mesajını sizlerle paylaşıyoruz:

"Bunu okuyorsanız, İsrail işgal güçleri tarafından öldürüldüğüm ve büyük ihtimalle hedef alındığım anlamına geliyor. Tüm bunlar başladığında, sadece 21 yaşındaydım; herkes gibi hayalleri olan bir üniversite öğrencisiydim. Son 18 aydır hayatımın her anını halkıma adadım. Kuzey Gazze'deki dehşeti dakika dakika belgeledim, dünyaya gömmeye çalıştıkları gerçeği göstermeye kararlıyım. Kaldırımlarda, okullarda, çadırlarda, bulduğum her yerde uyudum. Her gün bir hayatta kalma mücadelesiydi. Aylarca açlığa katlandım, ancak halkımın yanından hiç ayrılmadım.

Vallahi gazetecilik görevimi yerine getirdim. Gerçeği bildirmek için her şeyi riske attım ve şimdi nihayet huzura kavuştum. Tüm bunları Filistin davasına inandığım için yaptım. Bu toprağın bizim olduğuna inanıyorum ve onu savunarak ve halkına hizmet ederek ölmek hayatımın en büyük onuru oldu.

Şimdi sizden ricam: Gazze hakkında konuşmayı bırakmayın Dünyanın başka yere bakmasına izin vermeyin. Savaşmaya devam edin, Filistin özgürleşene kadar hikayelerimizi anlatmaya devam edin."

– Son kez söylüyorum, Kuzey Gazze'den Hossam Shabat.

el-Yevm televizyonunun muhabiri
Muhammed Mansur